

[Poul Nilsson.]

jeg at kunne sige, at pengemidlerne har været endog meget begrænsede. Dette er en følge af den stramning, regeringen har måttet iværksætte for at holde igen på den praktiske aktivitet. Man vil se, at selv om den højtærede minister kunne have ønsket, at rationaliseringen var gået hurtigere, har der af de her nævnte grunde ikke været mulighed herfor.

Når man tillige er bekendt med, at en stor del af pressen dikteret af politiske synspunkter daglig fører en kampagne om, at staten må holde igen, staten må foregå befolkningen med et godt eksempel, staten må vise mådehold o. s. v., o. s. v., ja, så kunne man da have forventet enighed om, at der med hensyn til denne rationalisering var disponeret på en måde, som kunne samle bred tilslutning. Men det er desværre langtfra tilfældet.

På denne baggrund vil jeg meget gerne på mit partis vegne anerkende den rationalisering, der er i gang. Vi mener, at når alle forhold tages i betragtning, er de tilstedeværende muligheder udnyttet på en god, fornuftig og forsvarlig måde. Jeg bør måske føje til, at vi også anerkender det synspunkt, at der i forbindelse med den igangværende rationalisering er et meneskeligt problem. Det ved vi der er taget hensyn til, og det må der også tages hensyn til i de fremtidige dispositioner.

Man har ikke kunnet nå længere ad rationaliseringens vej. Vi er nu blevet gjort bekendt med statsbanernes hele finansielle stilling og ved, at der på grund af materialeprisstigninger og lønstigninger vil fremkomme et underskud, der er anslået til ca. 47 mill. kr. Af disse grunde må vi anse det for helt nødvendigt, at der gives den højtærede minister for offentlige arbejder mulighed for at gennemføre takstforhøjelser, hvorved der kan blive et mere rimeligt og fornuftigt forhold mellem udgifter og indtægter.

Mit parti går ind for det foreliggende lovforslag. Alt taler for, at denne vor stilling er forsvarlig og rigtig. Jeg finder anledning til at minde om, at følgende er fremhævet i den afgivne betænkning:

„Under samråd med udvalget har ministeren til yderligere begrundelse af de foreslåede takstforhøjelser anført, at

de ved dyrtidsreguleringen og „helheds-løsningen“ gennemførte lønstigninger for statsbanerne vil medføre en fordyrelse på i alt ca. 20 mill. kr. årligt.“

Dette beløb er der ikke regnet med i det lovforslag, vi nu behandler.

Det er vel også åbenbart for alle, at den meget strenge og langvarige vinter yderligere har medvirket til, at rejseindtægterne er gået ned og driften på flere områder er blevet fordyret. Vi ved tillige, at store reparationsarbejder vil følge i kølvandet på vinterens strengthed. Jeg kan yderligere oplyse, at udvalget er gjort bekendt med, at der til reparationer på vore færger må regnes med et beløb, der er anslået til ca. 10 mill. kr. Hertil kommer altså en merudgift på ca. 20 mill. kr., som lovforslaget slet ikke tager hensyn til.

På baggrund af disse oplysninger kunne man have forventet, at den forstående velvilje, som blev vist ved lovforslagets første behandling, havde resulteret i, at vi ved denne andenbehandling kunne have mødt med bred enighed om lovforslaget ikke mindst på baggrund af de oplysninger, der er givet udvalget, og som jeg her har fremhævet. Af betænkningen fremgår det imidlertid, at de udvalgsberettigede partier bortset fra regeringspartierne ikke mener at kunne medvirke til lovforslagets gennemførelse. Dette vil jeg meget beklage. Ikke mindst må jeg beklage, at såvel venstre som de konservative vil indtage denne stilling. Deres stilling er efter min bedste overbevisning helt usaglig ikke mindst set på baggrund af det lige oplyste.

Vi må da i den foreliggende situation glæde os over, at der er enighed i regeringen og de to regeringspartier om, at loven er rimelig og nødvendig, og vi må da gennemføre lovforslaget alene.

Idet jeg henviser til min tale ved første behandling, skal jeg på socialdemokratiets vegne anbefale lovforslaget og tillige den af ministeren foreslåede ændring af § 2 i loven, der vedrører ikrafttrædelsesdatoen. Ifølge den foreslåede ændring får loven virkning fra den 1. maj 1963.

**Holmberg:** Jeg kunne egentlig godt indskrænke mig til at tale ret kort ved denne lejlighed, for statsbanernes underskud har vi jo drøftet mange gange før, og vi må